

Protokol o hodnocení bakalářské práce

Název práce: Intermediální objekt - Osobní a veřejné

Podnázev: Velmi křehké vztahy

Práci předložil(a) student(ka): Markéta KOSINOVÁ

Studijní obor a specializace:

Multimediální design, specializace Intermédia

Posudek oponenta práce:

Práci hodnotil: MgA. Vladimír Pešek, Ph.D.

(u externích hodnotitelů uveďte též kontaktní adresu pracoviště)

- umělec, kurátor

1. Cíl práce

(a jeho naplnění): splněn

2. Technologická specifika

(technická inovace): kombinovaná technika

3. Přínos práce pro daný obor: viz. oponentský posudek, textová část

4. Silné stránky díla: viz. oponentský posudek, textová část

5. Slabé stránky díla: viz. oponentský posudek, textová část

6. Hodnocení a navrhovaná známka

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl): výborně

Datum: 19.5.2014

Podpis: Vladimír Pešek

oponentský posudek bakalářské práce - Velmi křehké vztahy Markéty Kosinové

Zvoleným algoritmem, jenž v praktické části bakalářské práce Markéty Kosinové definuje podobu realizovaného díla, je sociologický průzkum autorčina blízkého okolí.

Respondenty sociologického průzkumu jsou autorčini spolužáci a přátelé.

Asi by bylo na místě uvést v případě této práce sociologický výzkum v uvozovkách a to z důvodu, že přes to, že se autorka v úvodu teoretické části své bakalářské práce zabývá vysvětlením základních sociologických konstrukcí, sociologické typologii atp., je samotný výzkum, jeho popis i samotný závěr z vědeckého hlediska naprosto vágní a diletantský. Nicméně ho nepovažuji v této práci za tak zásadní pro jeho závěry. Vnímám ho spíše jako takovou pomocnou berličku, kterou si vytvoří sama umělkyně jenž následně poslouží při vzniku objektu a grafického díla coby výstupu. Zvolený autorčin postup je v rámci uměleckého provozu obvyklý a zcela legitimní. Umělecké strategie, při nichž jsou využity nejrůznější vědecké postupy, metody nebo vědecké bádání k tomu, aby následně byl jejich výsledek využit a zhmotněn v umělecké dílo, se ve světě umění objevuje poměrně často. V této souvislosti je na místě připomenout pro konceptuální umění téměř iniciační mezinárodní výstavu Dokumenta 5 v západoněmeckém Kasselu, konkrétně např. participační instalaci Hanse Haackeho - Profil návštěvníků Documenta (1975). Užití tohoto referenčního postupu usvědčuje autorku ze schopnosti orientace se v základních konturách uměleckého jazyka, postupů a strategií definujících současné umění.

Skupina přátel, spolužáků se pro autorku stává zkoumaným segmentem okolního světa. Autorka nejprve každé osobnosti na základě charakterových vlastností přiřazuje určité numerologické, planetární atd. symboly a znamení, jenž vedou k zakódování konkrétní osobnosti do tvaru krystalu. Toto je nástroj odosobnění, při čemž velmi chytře a eticky odstraní z výsledného tvaru díla "tváře" respondentů a nahradí je esteticky atraktivními krystalickými tvary, které je však při jistých specifických schopnostech a znalostech možné vystopovat až k tváři skutečného respondenta. Následně je pak s jednotlivými respondenty průzkumu zacházeno anonymně. Na autorčině přístupu je zarážející rozpor, jenž vzniká v samotném postupu výběru jednotlivých respondentů, přesto že si sama velmi dobře uvědomuje, že pro kvalitní, opravdový sociologický průzkum jsou třeba respondenti bez vztahu k samotnému autorovi tohoto průzkumu, zcela vědomě a jaksi samozřejmě toto pravidlo porušuje, na což upozorňuje v teoretické části bc. práce a vybírá naopak respondenty s velmi blízkou vazbou ke svojí osobě coby autorce sociologického výzkumu.

Autorka principem odkazů a symbolů získává soubor krystalických tvarů, jenž reprezentují její jednotlivé přátele a spolužáky. Následně využívá nástroje dotazníku, ve kterém konfrontuje jednotlivé respondenty určitou formou zpovědi dotýkající se převážně jejich sexuálních preferencí vůči ostatním členům zkoumané skupiny respondentů. Tyto vztahy jsou v objektovém i grafickém výstupu vyjádřeny spektrem úseček s různou intenzitou tloušťky propojující jednotlivé respondenty (krystaly). Tyto spojnice definují druh a intenzitu vzájemných interakcí, spojení, náladu...

Následně jsou tyto vztahy převedeny do podoby trojdimenzionální mapy uzavřené uvnitř skleněného krystalu.

Zvolená podoba výstupu je svým způsobem poetickou zprávou o stavu vztahů mezi jednotlivými spolužáky a přáteli.

Konzervace vztahů mladých lidí, jenž se pravděpodobně za krátkou chvíli promění do opět nové pavučiny uvnitř skleněného sarkofágu, zcela jistě neodpovídá tekutosti a proměnlivosti této situace. Ale je možná z pohledu umělce vytvářejícího objekt, dílo. V tomto případě jde o dílo reflektující ve své struktuře zastavený čas, okamžik, ve kterém se jednotliví respondenti ve chvíli vznikání díla vzájemně ocitli. Bylo by jistě velmi zajímavé sledovat vývoj této skupiny ještě po nějakou dobu s tím, že by vždy po určitém čase došlo k "zamrazení" vzájemných vztahů do obdobného sarkofágu jako v případě praktické části bakalářské práce Kosinové. Jako diváci bychom pak mohli sledovat proměnlivost, labilnost nebo naopak překvapivou stálost vztahů zcela

určitě již bývalých spolužáků a přátel obklopujících dnes autorku. Jak ale již v samotném názvu autorka napovídá, velmi pravděpodobně se bude jednat o velmi křehké vztahy, jejichž stálost bude snadno ovlivnitelná.

Téma bakalářské práce Markéty Kosinové do jisté míry respektuje témata, jimiž se zabývala i ve svých předchozích, zejména semestrálních pracech, v nichž pro ní obvyklým pracovním postupem byl sociologický "výzkum". Domnívám se, že se autorce daří se zvoleným "vědeckým" nástrojem pracovat tak, že význam samotného postupu nedominuje nad samotným uměleckým výstupem. Otázkou zůstává, zda-li by nebylo pro autorku poučné pokusit se pracovat s více pregnantní metodou sociologického výzkumu tak, aby i jednotlivé výstupny a zjištění měly svoji sociologickou hodnotu a váhu a jejich existence nebyla jen apendixem uměleckého díla. V teoretické části bakalářské práce formou anotací přibližuje čtenáři svá předchozí díla. Buduje tak logický lineární směr svého uměleckého hledání, do něhož pak logicky zapadá i realizace bakalářské práce. Jsem přesvědčen o tom, že schopnost kontinuální práce zkoumající po delší čas určité téma nebo médium jsou znaky, jež definují vyspělou uměleckou osobnost, což sama autorka ve své práci přesahující více semestrů studia bezpečně prokázala. Na druhou stranu uvažuji o studiu více jako o procesu, jenž iniciuje studenta do širokého spektra různých uměleckých postupů, médií, schopností tak, aby k vyhraněnosti došlo až v době po prozkoumání rozšířených hranic a možností světa volného umění. Na základě dokumentace předchozích autorčiných realizací se domnívám, že v jejím případě jde spíše o první příklad. Vzhledem k faktu, že Kosinová je úspěšnou žadatelkou o studium na pražské VŠUP ateliéru Federika Diaze a Davida Kořínka jsem si jistý, že k dalšímu impulsu, jenž povede k nutnosti dále rozvíjet svůj umělecký jazyk, zcela nutně dojde.

Zvolené téma bakalářské práce považuji za dostatečným způsobem naplněné. Veřejné a osobní, schopnost skrze pozorování okolí sledovat sama sebe, zrcadlení celku uvnitř každého jeho segmentu, jsou momenty, jenž bezpečně v bakalářské práci nacházím. Postup, jímž Kosinová ohmatává a zkoumá své okolí, mi jsou sympatické tím, jak do jisté míry podrobují finální formu, tvar díla, nějakému předem neznámému postupu a strategii. Její nelpění na spektakulárnosti finálního objektu, přesto, že k tomu v tomto případě došlo, je důležitým předpokladem k neupadnutí do umělecké manýry a formalismu. Celkově považuji bakalářskou práci za uspokojivou a doporučuji komisi udělení kladného hodnocení.

v Praze dne 19.5. 2014

MgA. Vladimír Pešek, Ph.D.

